Υπογράφτηκε η σύμβαση για την ύδρευση του Μηλιωτίου

Ένα σημαντικό έργο για τους κατοίκους του χωριού Μηλιωτίου πήρε το δρόμο της υλοποίησης. Πρόκειται για το έργο: «Αντικατάσταση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης της Τοπικής Κοινότητας Μηλιώτη» δημόσιας δαπάνης 544.000 ευρώ. Ο ανάδοχος του έργου προσέφερε ποσοστό έκπτωσης 56,95% και η τελική δαπάνη κατασκευής του ανέρχεται στο ποσό των 234.193 ευρώ. Ο ανάδοχος δεσμεύτηκε ότι θα υλοποιήσει το έργο εντός του χρονοδιαγράμματος, που είναι οκτώ μήνες και οι υπηρεσίες του Δήμου θα παρακολουθήσουν το έργο ώστε αυτό να υλοποιηθεί έγκαιρα και έντεχνα. Το αντικείμενο του έργου αφορά την αντικατάσταση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης της Τοπικής Κοινότητας Μηλιωτίου με σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την αύξηση του βιοτικού επιπέδου των κατοίκων και επισκεπτών της περιοχής. Στη φωτογραφία που βρήκαμε στο διαδίκτυο βλέπουμε το Δήμαρχο Μεσσήνης Στάθη Αναστασόπουλο και τον ανάδοχο Γιάννη Αργυράκη που τυχαίνει να είναι και περιφερειακός σύμβουλος.

Ετοιμάζεται η μελέτη για το δρόμο Πελεκανάδα-Μηλιώτη

Με γοργούς ρυθμούς ετοιμάζεται η μελέτη για τον οδικό άξονα Πελεκανάδας-Μηλιώτη προκειμένου να κατατεθεί στη Διαχειριστική Αρχή και να χρηματοδοτηθεί το έργο. Αν αυτό γίνει τότε τα χωριά μας θα έχουν λύσει οριστικά το πρόβλημα των δρόμων αφού ως γνωστό έχει ενταχθεί στο ΕΣΠΑ ο δρόμος Δροσιά-Κουρτάκι-Βλάση-Άγιοι Απόστολοι με προϋπολογισμό 3.600.000 ευρώ. Από αυτά τα χρήματα οι 300.000 είναι για αποζημιώσεις ιδιοκτητών, κτήματα των οποίων θα απαλλοτριωθούν για την επέκταση αριστερά και δεξιά του δρόμου. Το μήκος του δρόμου που θα κατασκευαστεί είναι 7,073 χιλιόμετρα. Το πλάτος του δρόμου θα είναι έξι μέτρα με χωμάτινο έρεισμα αριστερά και δεξιά 0,75 μ. Προβλέπονται χωματουργικές εργασίες βελτίωσης με μικρές διαπλατύνσεις, κατασκευή σωληνωτών οχετών, εργασίες υπόβασης και βάσης οδοστρωσίας, κατασκευή τοίχων αντιστήριξης, ασφαλτικά, κατασκευή στηθαίων ασφαλείας, διαγραμμίσεις, σημάνσεις κ.λ.π. Ο χρόνος διάρκειας υλοποίησης του έργου έχει προσδιοριστεί στους 18 μήνες. Ως ημερομηνία λήξης της προθεσμίας επιλεξιμότητας δαπανών ορίστηκε η 31-12-2015. Να αναφέρουμε τέλος ότι σύμφωνα με τη μελέτη θα κοπούν όλες οι στροφές που υπάρχουν στο δρόμο από Κουρτάκι μέχρι Βλάση. Ο δρόμος θα μπει αριστερά πενήντα μέτρα περίπου, πριν από το γεφύρι στα Κουβελάκια θα παρακάμψει τις στροφές στα «Κυπαρίσσια του Γιαννάκη» και στη συνέχεια θα παρακάμψει και τις στροφές στην είσοδο του χωριού, μπαίνοντας αριστερά, συμπίπτοντας με την είσοδο του δρόμου από το Χατζή.

Αγωγός νερού θα πάει στα Κουντριά

Όλα σχεδόν είναι έτοιμα προκειμένου αγωγός νερού να πάει μέχρι τα Κουντριά που βρίσκονται οι εγκαταστάσεις των φωτοβολταϊκών του Γεωργίου Τσάκαλη στο Βλάση και να καλύψει τις ανάγκες της πτηνοτροφικής μονάδας που βρίσκεται στην περιοχή καθώς και των νέων εγκαταστάσεων φωτοβολταϊκών που πρόκειται να κατασκευαστούν εκεί το επόμενο διάστημα. Ο αγωγός θα ξεκινά από το κτήμα του Γεωργίου Λ. Κωτσόβολου στον κάμπο και θα τοποθετηθεί σε αύλακα που θα κατασκευαστεί κατά μήκος του δρόμου και για ένα χιλιόμετρο περίπου.

Εσωτερικό οδικό δίκτυο στο Βλάση

Όπως μας ενημέρωσε ο Αντιδήμαρχος Σπύρος Κοντοθανάσης μέχρι το Πάσχα θα έχει κατασκευαστεί με άσφαλτο ένα μέρος του εσωτερικού οδικού δικτύου στο Βλάση που βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση αφού η υπάρχουσα τσιμεντόστρωση πραγματοποιήθηκε πριν κάποιες δεκαετίες από τον τότε σύλλογο των Βλασαίων της Αθήνας. Πρόσφατα ο δήμος Μεσσήνης έριξε λίγα τσιμέντα για να αντιμετωπίσει έκτακτες ανάγκες. Το πρόβλημα, όμως, είναι μεγάλο και θέλει γενικότερη αντιμετώπιση.

Βελτίωση δρόμων Βουφράδας

Στις 10 Ιανουαρίου 2012, Δήμος Μεσσήνης προχώρησε προκήρυξη ανοιχτού διαγωνισμού για την κατασκευή του έργου «Βελτίωση δημοτικών δρόμων δημοτικής ενότητας Βουφράδας» συνολικού προϋπολογισμού 167.194,82 ευρώ. Η συνολική προθεσμία εκτέλεσης του έργου ορίστηκε στους οκτώ ημερολογιακούς μήνες. Το έργο χρηματοδοτείται από το ΣΑΤΑ.

Ξενοδοχεία και μύλοι της Βουφράδας το 1840

Το 1840 στα γεωγραφικά όρια της Βουφράδας λειτουργούσαν τα παρακάτω ξενοδοχεία και μύλοι: Μύλος Χατζή, Μύλοι Ζουρλοδερβίση, Μύλος Σουλεϊμάναγα, Μύλος Ισαγά, Μύλος Αλμπαναίων, Ξενοδοχείο Σαγιά και Ξενοδοχείο Λυκοτραφίτη. Η σύνταξη της εφημερίδας μας συγκεντρώνει στοιχεία προκειμένου να καταγράψει την ακριβή θέση και των μύλων και των ξενοδοχείων. Όποιοι από τους αναγνώστες μας διαθέτουν στοιχεία παράκληση να μας τα γνωρίσουν για να τα δημοσιεύσουμε.

Στην Ίκλαινα η μεγαλύτερη αρχαιολογική ανακάλυψη

Μέσα στις δέκα πιο μεγάλες αρχαιολογικές ανακαλύψεις που πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα το 2011 συγκαταλέγεται η επιγραφή μιας πήλινης πινακίδας σε Γραμμική Β, που γράφηκε πριν από 3.500 χρόνια και βρέθηκε στην Ίκλαινα της Μεσσηνίας από τον αρχαιολόγο Μιχάλη Κοσμόπουλο, ο οποίος ανασκάπτει ένα μυκηναϊκό μέγαρο με πελώριους αναλημματικούς τοίχους, τοιχογραφίες και αποχετευτικό σύστημα. Η χρονολόγηση της πινακίδας πολύ πριν από τις ως τώρα γνωστές, αλλάζει πολλά δεδομένα στη γνώση μας για τη χρήση της Γραμμικής Β, αλλά και για την εξάπλωση της γραφής. Είναι η αρχαιότερη επιγραφή που έχει βρεθεί σε ευρωπαϊκό έδαφος και είναι ελληνική.

Την έρημο έμαθαν πολλοί, αλλά πέρασαν λίγοι

Είναι ένα σπίτι στοιχειωμένο το κορμί σου
κι έχω χαθεί στα σκοτεινά δωμάτια.
Κρύβεις την πιο άγρια θάλασσα στα μάτια.
Με την πανσέληνο ημερώνει και μου λέει «θυμήσου».

Του χρόνου τα ναυάγια μισοφωτισμένα
στα βάθη σου, θολές εικόνες κυματίζουν.
Αν κι έχω μέλλοντα τις πέτρες που με χτίζουν
ρίχνω βουτιά καθώς τ' αγρίμια στα χαμένα.

Βλέπω ένα σύννεφο. Απλώνει, σε τυλίγει,
κι ύστερα η νύχτα γίνεται γυλιός στον ώμο.
Τα πόδια μου ματώνουνε και χάνομαι στο δρόμο.
Την έρημο έμαθαν πολλοί, αλλά περάσαν λίγοι.

(Από την ποιητική συλλογή «Λατομείο» του συμπατριώτη μας από το Κοντογόνι Δημήτρη Κοσμόπουλου)

Πανταζόπουλος Κωνσταντίνος - Πανταζόπουλος Πανάγος Έγραψαν τη δική τους ιστορία

Γεννήθηκαν και μεγάλωσαν και οι δυο στο χωριό Μανιάκι την περίοδο της Τουρκοκρατίας. Έλαβαν μέρος σε πολλές μάχες, σε όλη τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 1821. Δυστυχώς δεν μπορέσαμε αν και το προσπαθήσαμε να διαπιστώσουμε αν είχαν μεταξύ τους συγγενική σχέση και αν ναι σε ποιο βαθμό. Ο Κωνσταντίνος Πανταζόπουλος μετά την απελευθέρωση ασχολήθηκε με τη νεοσύστατη τοπική αυτοδιοίκηση. Με το Β.Δ. της 3ης Μαρτίου 1837 διορίστηκε πάρεδρος Μανιακίου στο δήμο Σκάρμιγκα. Επίσης, ο Πανάγος Πανταζόπουλος σύμφωνα με τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, στις 20 Οκτωβρίου 1830, ήταν δημογέροντας των χωριών Σκάρμιγκα, Μανιακίου και Στυλιανού.

Μια παράδοση από το Βλάση

Η παράδοση στο χωριό Βλάση είναι πλουσιότατη. Κάθε τι γινόταν με ιεροτελεστία. Ακόμη και το βγάλσιμο ενός δοντιού είχε και αυτό τη δικιά του ιεροτελεστία. Μη φαντάζεστε οδοντιάτρους και διάφορα τέτοια. Μια πένσα και ο Θανάσης ο Κωτσόβολος το έβγαζε σε χρόνο ρεκόρ. Οι πιτσιρικάδες το έβγαζαν το δόντι δένοντάς το με μια κλωστή σε μια πόρτα. Ύστερα ο πατέρας ή η μητέρα άνοιγε με δύναμη την πόρτα και το δόντι είχε βγει. Έτσι, σύμφωνα με την παράδοση όταν πονούσε κάποιο δόντι και έπρεπε να βγει ή όταν οι πιτσιρικάδες άλλαζαν τα πρώτα δόντια τους τότε έπαιρναν το δόντι που έβγαινε και το πετούσαν στα κεραμίδια του σπιτιού λέγοντας: «Να κουρούνα κόκκαλα και δώσμου σιδερένια για να μασάω τα κουκιά να τρώω τα παξιμάδια». Πίστευαν ότι έτσι δυνάμωναν τις οδοντοστοιχίες τους...

Τη δικιά του μάχη δίνει για το Κουρτάκι

Μέσα σε πολύ αντίξοες συνθήκες δίνουν τη δικιά τους μάχη για την ανάπτυξη των χωριών μας οι επικεφαλής των τοπικών κοινοτήτων. Ανάμεσα σε αυτούς είναι και ο Γιάννης Νικολόπουλος από το Κουρτάκι. Γεννήθηκε το 1948 στο Κουρτάκι όπου κατοικεί μέχρι σήμερα. Είναι παντρεμένος με την Γεωργία Νικολοπούλου το γένος Πουλοπούλου και έχει αποκτήσει 4 παιδιά και 6 εγγόνια. Για 39 χρόνια εργαζόταν ως αυτοκινητιστής και τώρα ασχολείται με αγροτικές δουλειές, ενώ για 4 χρόνια διετέλεσε κοινοτικός σύμβουλος.

Το Κουρτάκι βυθίστηκε στο πένθος

Η είδηση έπεσε σαν κεραυνός στους κατοίκους του Κουρτακίου και των διπλανών χωριών, στις 17 Ιανουαρίου 2012. Ο Κωνσταντίνος Καυκάς του Διονυσίου έφυγε από κοντά τους και πορεύτηκε στις αγκαλιές των αγγέλων σε ηλικία 76 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στο Κουρτάκι, στις 18 Ιανουαρίου 2012, με την παρουσία των αδερφών του Ευσταθίου και Μαρίνη Καυκά, των ανιψιών του, των λοιπών συγγενών του και πλήθος κόσμου από το Κουρτάκι και τα διπλανά χωριά. Η σύνταξη της εφημερίδας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

Ένας πνευματικός άνδρας από τη Δροσιά

Ανάμεσα στις μεγάλες πνευματικές μορφές που γέννησε η Μεσσηνία συγκαταλέγεται και ο Δημήτριος Κανελλόπουλος από τη Δροσιά (Ζαϊμογλι). Μια δυναμική μορφή με μεγάλη δράση και πλούσιο έργο και στο πεδίο των γραμμάτων και στους κοινωνικούς αγώνες. Ας ξεκινήσουμε την παρουσίαση από τον πνευματικό τομέα. Ο Δημήτρης Κανελλόπουλος θεωρείται φανατικός «θεματοφύλακας» της λαϊκής παράδοσης των χωριών της Βουφράδας. Στα έργα του παρουσιάζει διάφορα πρόσωπα που έζησαν και έδρασαν στα Βουφραδοχώρια, στο Ζαϊμογλι, στο Δάρα, στην Πελεκανάδα, στο Μηλιώτη... Πρόσωπα όπως, ο Μάντης ο Νταρέος, ο Τάσος και ο Θανάσης Τζάνος, οι Κανελλαίοι, ο Θόδωρος Καπακλής, ο Κρανιάς, ο Ντρούλιας, ο Τσότρας, ο Γκουρλό, ο Δρακοδήμος... Ο Δημήτρης Κανελλόπουλος έχει γράψει μυθιστορίες, θεατρικές αναδρομές, φαρσοκομοδείες αλλά και μελέτες αφιερωμένες στη γλώσσα μας αλλά και στο γενικότερο φαινόμενο της ανθρώπινης επικοινωνίας. Μεταξύ του πλούσιου έργου του ξεχωρίζουν: 1) «Μεσολόγγι», που κέρδισε το πρώτο βραβείο λογοτεχνίας από το ίδρυμα «Πνευματική Εστία Τρανούλη», 2) «Ρε που έπεσα», φαρσοκωμωδία που αναφέρεται στον εμφύλιο, 3) «Γλώσσα-Λόγος-Γραφή», δίτομη μελέτη αφιερωμένη στην ανθρώπινη επικοινωνία, 4) «Γλώσσα και επικοινωνία», μελέτη ανίχνευσης της γλωσσικής μας ταυτότητας, 5) «Οι τρεις εξουσίες», 6) «Ακαδημία Μεσσήνης... και περιχώρων», μυθιστόρημα, 7) «Στα Κοντοβούνια της δόξας», μυθιστόρημα, 8) «Στο βηματισμό της Ηλέκτρας», μυθιστόρημα, 9) «Η μπαλάντα του ορφανού», μυθιστόρημα, 10) «Το τρίτο τάμα», μυθιστόρημα, 11) «Οι καρδιές χτυπάνε πάντα αριστερά». Ο Δημήτρης Κανελλόπουλος γεννήθηκε στη Δροσιά και πέρασε τα παιδικά και μαθητικά του χρόνια στη Μεσσήνη. Φοιτητής στην Αθήνα συνελήφθη το 1944 από τους Γερμανούς και βασανίστηκε στο γνωστό «ΚΡΥΣΤΑΛ» της κατοχής και στη συνέχεια μεταφέρθηκε στις φυλακές Χατζηκώστα μέχρι την απελευθέρωση. Αλλά και μετά την απελευθέρωση η ζωή του δεν κύλησε ήσυχα. Αναγκάστηκε να διακόψει τις σπουδές του και να απολυθεί από το ΙΚΑ όπου υπηρετούσε. Εξορίστηκε το 1947 στην Ικαρία. Το 1950-51, στη γνωστή πρώτη δίκη του Μπελογιάννη, βρέθηκε με μια θανατική καταδίκη που εξαιτίας της έμεινε κρατούμενος στις φυλακές για 14 ολόκληρα χρόνια.